EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJA

2012 m. gegužės 10 d.

su pastabomis, sudarančiomis neatskiriamą sprendimo dėl aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų 2010 finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo dalį

EUROPOS PARLAMENTAS,

— atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl tolesnių priemonių, susijusių su 2009 finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimu (COM(2011) 736), ir į prie minėto pranešimo pridedamus Komisijos tarnybų darbinius dokumentus (SEC(2011) 1350 ir SEC(2011) 1351),

— atsižvelgdamas į aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų 2010 finansinių metų finansines ataskaitas ir pajamų ir išlaidų ataskaitas (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 27 d. metinę Komisijos ataskaitą dėl aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų finansų valdymo 2010 m.,

— atsižvelgdamas į Europos plėtros fondų finansinę informaciją (COM(2011) 334),

— atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2010 finansinių metų metinę iš aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų finansuojamos veiklos ataskaitą kartu su Komisijos atsakymais ([1]) ir į specialiąsias Audito Rūmų ataskaitas,

— atsižvelgdamas į sąskaitų patikimumo ir pagal jas atliktų operacijų teisėtumo ir tvarkingumo patikinimo pareiškimą ([2]), kurį pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnį pateikė Audito Rūmai,

— atsižvelgdamas į Tarybos 2012 m. vasario 21 d. rekomendacijas dėl patvirtinimo, kad Komisija įvykdė Europos plėtros fondų 2010 finansinių metų operacijas (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) Kotonu pasirašytą AKR ir EB partnerystės susitarimą ([3]), kuris Liuksemburge peržiūrėtas 2005 m. birželio 25 d. ([4]),

— atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimą 2001/822/EB dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos bendrijos asociacijos (Užjūrio asociacijos sprendimas) ([5]), kuris iš dalies pakeistas Tarybos sprendimu 2007/249/EB ([6]),

— atsižvelgdamas į Taryboje susirinkusių valstybių narių vyriausybių atstovų 1995 m. gruodžio 20 d. vidaus susitarimo dėl Bendrijos paramos finansavimo ir administravimo pagal ketvirtosios AKR ir EB konvencijos antrąjį finansinį protokolą 33 straipsnį ([7]),

([1]) OL C 326 2011 11 10, p. 251.
([2]) OL C 326 2011 11 10, p. 262.
([3]) OL L 317, 2000 12 15, p. 3.
([4]) OL L 287, 2005 10 28, p. 4.
([5]) OL L 314, 2001 11 30, p. 1 ir OL L 324, 2001 12 7, p. 1.
([6]) OL L 109, 2007 4 26, p. 33.
([7]) OL L 156, 1998 5 29, p. 108.

— atsižvelgdamas į Taryboje susirinkusių valstybių narių vyriausybių atstovų 2000 m. rugsėjo 18 d. vidaus susitarimo dėl Bendrijos paramos finansavimo ir administravimo pagal 2000 m. birželio 23 d. Kotonu (Beninas) pasirašyto Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalių bei Europos bendrijos ir jos valstybių narių partnerystės susitarimo finansinį protokolą ir dėl finansinės paramos paskirstymo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB sutarties ketvirtoji dalis, 32 straipsnį ([1]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 5 d. rezoliucijas dėl ES vystymosi politikos poveikio didinimo ([2]) ir būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams ([3]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl tolesnių 2005 m. Paryžiaus deklaracijos dėl pagalbos vystymuisi veiksmingumo įgyvendinimo priemonių ([4]),

— atsižvelgdamas į 2006 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją dėl platesnio masto ir geresnio bendradarbiavimo: 2006 m. ES pagalbos veiksmingumo skatinimo priemonių rinkinys ([5]),

— atsižvelgdamas į 2009 m. birželio mėn. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) Paramos vystymuisi komiteto (DAC) ataskaitą dėl paramos veiksmingumo, kuri yra Paryžiaus deklaracijos įgyvendinimo pažangos ataskaita,

— atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 4–5 d. Tuniso konsensusą „Sutelkiant dėmesį į veiksmingą vystymąsi“ dėl Afrikos vystymosi veiksmingumo darbotvarkės,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio mėn. Busane vykusio EBPO aukšto lygio forumo pagalbos veiksmingumo klausimais baigiamąjį dokumentą,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 319 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 1998 m. birželio 16 d. Finansinio reglamento, taikytino plečiant finansinį bendradarbiavimą pagal Ketvirtąją AKR ir EB konvenciją, 74 straipsnį ([6]),

— atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 27 d. Finansinio reglamento, taikomo devintajam Europos plėtros fondui, 119 straipsnį ([7]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 215/2008 dėl dešimtajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento 142 straipsnį ([8]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 76 straipsnį, 77 straipsnio trečią įtrauką ir VI priedą,

— atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A7–0100/2012),

A. kadangi pagrindinis Kotonu susitarimo, kuris yra Sąjungos santykių su Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalimis ir užjūrio šalimis ir teritorijomis (UŠT) pagrindas, tikslas yra sumažinti ir galiausiai panaikinti skurdą, laikantis tvaraus vystymosi tikslų ir palaipsniui įtraukiant AKR šalis ir užjūrio šalis ir teritorijas į pasaulio ekonomiką;

([1]) OL L 317, 2000 12 15, p. 355.
([2]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0320.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0317.
([4]) OL C 279 E, 2009 11 19, p. 100.
([5]) OL C 306 E, 2006 12 15, p. 373.
([6]) OL L 191, 1998 7 7, p. 53.
([7]) OL L 83, 2003 4 1, p. 1.
([8]) OL L 78, 2008 3 19, p. 1.

B. kadangi Europos plėtros fondas (EPF) yra pagrindinė Sąjungos finansinės pagalbos priemonė, skirta vystomajam bendradarbiavimui su AKR valstybėmis;

C. kadangi nors Parlamentas daug kartų išreiškė prašymą EPF įtraukti į biudžetą, Komisija savo 2011 m. birželio 29 d. komunikate „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ pasiūlė EPF neįtraukti į 2014–2020 m. Sąjungos biudžetą (COM(2011) 500), vadinasi, įvairūs EPF toliau bus įgyvendinami ne pagal bendrąjį Finansinį reglamentą, o remiantis konkrečiomis finansinėmis taisyklėmis;

D. kadangi bendra per EPF nukreiptos pagalbos suma gerokai didinama, nes pagal dešimtąjį EPF skirtos Sąjungos pagalbos suma 2008–2013 m. laikotarpiui siekia 22 682 000 000 EUR, t. y., palyginti su pagal devintąjį EPF skirta finansinių asignavimų suma, per metus nominaliai padidėjo 37 %, ir kadangi, nors EPF išmokos padidėjo dvigubai nuo 2000 iki 2010 m., išlieka lėšų įsisavinimo problema;

E. kadangi praėjus metams nuo Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), kuri drauge su Komisija yra atsakinga už Europos Sąjungos paramos vystymuisi tvarkymą, įkūrimo ši tarnyba kritikuojama dėl neveiksmingumo ir rimtų Sąjungos delegacijų struktūrinių ir pereinamojo laikotarpio problemų;

F. kadangi parama vystymuisi nuolat keičiasi ir kadangi teikiant paramą vystymuisi reikia atsižvelgti į platesnes aplinkybes, nes prekyba, perlaidos ir kiti pajamų šaltiniai šiuo metu turi didesnę reikšmę nei visos oficialios paramos vystymuisi išmokos, skiriamos daugeliui besivystančių šalių,

G. kadangi valstybių donorių ir šalių partnerių, taip pat šalių partnerių ir šių šalių piliečių tarpusavio atskaitomybė ir veiklos skaidrumas yra būtina veiksmingos pagalbos sąlyga; kadangi valstybės donorės ir šalys partnerės Paryžiaus deklaracijoje ir Akros veiksmų darbotvarkėje dėl pagalbos veiksmingumo susitarė teikti išsamią informaciją apie esamus ir būsimus pagalbos srautus, kad besivystančios šalys galėtų tiksliau planuoti savo biudžetus ir tikrinti sąskaitas;

H. kadangi teikiant paramą vystymuisi dažnai susiduriama su silpnomis valstybinėmis institucijomis, paplitusia korupcija ir nepakankamomis šalies gavėjos vidaus kontrolės sistemomis ir kadangi tokiomis aplinkybėmis labai svarbus Sąjungos paramos vystymuisi biudžeto auditas;

I. kadangi 2010 m. visame pasaulyje vystomojo bendradarbiavimo srityje susidurta su dideliais iššūkiais, pvz., dėl prasidėjusios pasaulio finansinių skolų krizės, kylančių maisto kainų ir Haityje įvykusio žemės drebėjimo;

1. primena, kad EPF įgyvendintas per projektus ir teikiant paramą biudžetui, o 2010 m. 66 % lėšų buvo skirta projektams įgyvendinti ir 34 % buvo nukreipta per paramą biudžetui; primena, kad 2010 m. 49 % mokėjimų iš EPF buvo valdoma centralizuotai, t. y. Komisija pagalbą teikė tiesiogiai, 11 % mokėjimų buvo atliekama bendrai, t. y. per tarptautines organizacijas, pvz., Jungtinių Tautų Organizaciją ir Pasaulio banką; 40 % mokėjimų buvo atliekama decentralizuotai, t. y. Komisija tam tikras įgyvendinimo užduotis patikėjo paramą gaunančių šalių valdžios institucijoms;

2. su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į tai, kad pasiektas rekordinis mokėjimų bruto ir įsipareigojimų lygis, kuris, įpusėjus dešimtojo EPF biudžeto laikotarpiui, siekia beveik 50 %, o tai reiškia, kad visas dešimtasis EPF biudžetas bus įvykdytas iki 2013 m. pabaigos; tačiau yra susirūpinęs dėl to, kad įpusėjus dešimtojo EPF biudžeto laikotarpiui regionų ir užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT) finansinių paketų įsipareigojimų įgyvendinimas siekia tik atitinkamai 20 % ir 3 %, prašo Komisijos nedelsiant paspartinti regioninių orientacinių programų ir UŠT programų įgyvendinimą;

3. dar kartą primena savo susirūpinimą dėl to, kad Parlamentas neturi teisės tikrinti EPF operacijų, nors jis gali tikrinti kitas pagalbos priemones, pavyzdžiui, vystomojo bendradarbiavimo priemonę; ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus, kaip pagerinti Parlamento demokratinę EPF kontrolę, siekiant suderinti ją su vystomojo bendradarbiavimo priemone; taip pat pabrėžia, kad svarbu, jog EPF prižiūrėtų AKR-ES Jungtinė parlamentinė asamblėja (JPA);

EPF biudžeto sudarymas

4. dar kartą patvirtina, jog pritaria tam, kad EPF būtų įtrauktas į biudžetą; tvirtai tiki, kad tai būtinas žingsnis norint didinti demokratinę finansavimo kontrolę, atskaitomybę ir skaidrumą ir siekiant, kad AKR valstybėms skirta Sąjungos politika būtų nuoseklesnė; pabrėžia, kad įtraukus į biudžetą šį fondą sumažėtų operacijų sąnaudos ir būtų supaprastinti ataskaitų teikimo ir atskaitomybės reikalavimai, jeigu galiotų tik vienas administracinių taisyklių rinkinys ir veiktų tik viena sprendimų priėmimo struktūra vietoj dviejų; ragina Komisiją užtikrinti, kad dėl įtraukimo į biudžetą nebūtų prarastas AKR valstybėms skiriamo finansavimo nuspėjamumas;

5. labai apgailestauja, kad Komisija savo komunikate „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ nepasiūlė įtraukti EPF į Sąjungos biudžetą 2014–2020 m. finansinės programos laikotarpiu; atkakliai tvirtina, kad kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 2020 m., kai nustos galioti Kotonu susitarimas, EPF turėtų būti įtrauktas į Sąjungos biudžetą; primygtinai ragina Komisiją toliau neatidėliojant parengti bendradarbiavimo su AKR valstybėmis įtraukimą į biudžetą;

6. ragina Tarybą ir valstybes nares palankiai vertinti minėtą Komisijos pasiūlymą ir pritarti, kad nuo 2020 m. EPF būtų visiškai įtrauktas į Sąjungos biudžetą; mano, kad ši priemonė jau seniai turėjo būti įgyvendinta; tikisi, kad Komisija laikysis šio įsipareigojimo ir imsis visų būtinų priemonių, kad būtų pradėta ruoštis EPF įtraukimui į biudžetą;

7. pabrėžia, kad EPF įtraukimas į Sąjungos biudžetą nereiškia, kad gali būti sumažintos bendros vystomajam bendradarbiavimui skiriamos išlaidos;

Patikinimo pareiškimas

Ataskaitų patikimumas

8. palankiai vertina Audito Rūmų nuomonę, kad aštuntojo, devintojo ir dešimtojo EPF galutinėse metinėse ataskaitose pateikiama visais reikšmingais aspektais teisinga 2010 m. gruodžio 31 d. EPF finansinė padėtis;

9. primena Audito Rūmų nuomonę, kad dar dažnai pasitaiko kodavimo klaidų; atkreipia dėmesį į tai, kad Audito Rūmai padarė išvadą, jog nors šios klaidos nedarė didelio poveikio 2010 m. metinėms ataskaitoms, jos gali daryti poveikį generalinio direktorato EuropeAid finansų valdymo duomenų patikimumui;

10. atkreipia dėmesį į *EuropeAid* veiksmų planą, kuriuo siekiama gerinti valdymo informacijos ir apskaitos tvarkymo sistemoje (CRIS) sukauptos informacijos apie sutartis kokybę, ir plėtoti apskaitos iniciatyvą, vartotojams padedant teisingai koduoti ir klasifikuoti apskaitos informaciją; laukia, kol 2012 m. bus pradėta CRIS sistemos audito modulio peržiūra; prašo Komisijos informuoti kompetentingus Parlamento komitetus, ar, kaip buvo numatyta, buvo sumažintas nuolat pasitaikančių kodavimo klaidų skaičius ir ar buvo toliau gerinama duomenų įvesties kokybė;

11. su pasitenkinimu pažymi, kad iš esmės baigta diegti nauja kaupiamosios apskaitos sistema (ABAC-EPF); pažymi, kad ji gerina apskaitos tvarkymo terpę ir kodavimo kokybę;

Operacijų tvarkingumas

12. su pasitenkinimu pažymi, kad Audito Rūmai nustatė, jog ataskaitose apie pajamas ir įsipareigojimus reikšmingų klaidų nėra, tačiau labai susirūpinęs dėl to, kad pernelyg dažnai pasitaiko kiekybiškai neįvertinamų klaidų, kurios daro poveikį įsipareigojimams dėl atitikties konkursų taisyklėms ir nustatytiems teisiniams sutarčių pasirašymo terminams;

13. yra susirūpinęs dėl Audito Rūmų nuomonės dėl finansinėse ataskaitose atspindimų mokėjimų teisėtumo ir tvarkingumo, pagal kurią klaidos turėjo esminio poveikio mokėjimams; primena, kad Audito Rūmai apytiksliai apskaičiavo, kad greičiausiai mokėjimų iš aštuntojo, devintojo ir dešimtojo EPF klaidų lygis sieks 3,4 %, t. y. jis viršys 2 % reikšmingumo ribą, ir kad kiekybiškai įvertinamų ir kiekybiškai neįvertinamų klaidų buvo nustatyta visų tipų projektuose, išskyrus tiekimo sutartis;

14. pažymi, kad pagrindinės nustatytų kiekybiškai įvertinamų klaidų rūšys atliekant mokėjimus projektams išlieka šios: a) tikslumo: skaičiavimo klaidos, b) tikrumo: nėra sąskaitų faktūrų ar kitų patvirtinamųjų dokumentų, susijusių su suteiktomis paslaugomis ar prekių tiekimu, c) tinkamumo: išlaidų turėta ne įgyvendinimo laikotarpiu ar jos susijusios su sutartyje nenustatyta veikla ir paslaugomis, nepagrįstas PVM mokėjimas arba privalomų sankcijų netaikymas;

15. ypač sunerimęs dėl to, kad 2010 m. padaugėjo projektų, kurių rezultatai nepatenkinami (12,6 %, palyginti su 11 % 2009 m.) ([1]), ir dėl to, kad vis dar labai dažnai pasitaiko įsipareigojimų klaidų projektuose, kuriuose taikomas decentralizuotas valdymas;

16. apgailestauja, kad nuolat pasitaiko kiekybiškai neįvertinamų klaidų, kurios daro poveikį mokėjimams; pažymi, kad kiekybiškai neįvertinamos klaidos dažniausiai buvo susijusios su vykdymo garantijomis, administracinių išlaidų tvirtinimo ir sutarčių sudarymo procedūrų nesilaikymu, nepakankamais patvirtinamaisiais dokumentais ir sutarčių sudarymo taisyklių nenuoseklumu;

17. pažymi, kad, Komisijos nuomone, kiekybiškai neįvertinamos klaidos finansinio poveikio nedarė; atkreipia dėmesį į tai, kad labai suintensyvėjo GD EuropeAid rengiamas mokymas internetu, naujų delegacijų vadovų išankstinio parengimo seminarai ir kt. mokymas, kuriuo siekiama sumažinti kiekybiškai nenustatomų klaidų skaičių; tikisi, kad Komisija pateiks įrodymų, ar dėl to sumažėja kiekybiškai nenustatomų klaidų skaičius; ragina Komisiją stiprinti *ex ante* kontrolę siekiant užkirsti kelią kiekybiškai nenustatomoms klaidoms ir galimiems nuostoliams dėl bankų garantijų taisyklių nesilaikymo;

Likutinės klaidos

18. primena, kad *EuropeAid* vis dar siekia nustatyti pagrindinį numatomo likutinių klaidų finansinio poveikio rodiklį atlikus visą *ex ante* ir operacijų *ex post* kontrolę; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija tvirtina, jog jos grynasis likutinių klaidų rodiklis yra mažesnis negu Audito Rūmų nustatytas rodiklis; primena, kad Audito Rūmų nuomone, jų atliktu auditu nepatvirtinamas *EuropeAid* generalinio direktoriaus teiginys, kad jis gavo pagrįstą patikinimą, jog iš EPF mokamuose *EuropeAid* mokėjimuose tikriausiai nebuvo reikšmingų klaidų;

19. apgailestauja dėl to, kad Audito Rūmų labiausiai tikėtino klaidų rodiklio apskaičiavimas, kuris pagrįstas metiniu Audito Rūmų metodu ir šiuo metu taikoma metodika, ir Komisijos praktika remtis grynuoju likutinių klaidų rodikliu per ilgesnį nei vienų metų laikotarpį, nėra pakankamai suderinama; mano, kad šiuo metu taikomas likutinių klaidų rodikliu pagrįstas metodas neužtikrina palyginamų duomenų, kad būtų galima atlikti metinį biudžeto įvykdymo patvirtinimą; su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija pritaria Audito Rūmams, jog reikėtų surasti papildomų kiekybiškai įvertinamų įrodymų; ragina Komisiją iki nustatyto laikotarpio pabaigos, t. y. iki 2013 m., galutinai nustatyti pagrindinį likutinių klaidų finansinio poveikio įvertinimo rodiklį;

Bendras priežiūros ir kontrolės sistemų veiksmingumo vertinimas

20. apgailestauja dėl Audito Rūmų išvados, kad apskritai Komisijos valdomos EPF priežiūros ir kontrolės sistemos yra tik iš dalies veiksmingos; atkreipia dėmesį į tai, kad *EuropeAid* centrinių tarnybų kontrolė ir priežiūra buvo veiksmingos, nors Sąjungos delegacijų atveju jos buvo tik iš dalies veiksmingos;

([1]) Aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų galutinės ataskaitos. 2010 finansiniai metai, p. 11.

21. apgailestauja, kad vis dar esama besikartojančių Sąjungos delegacijų priežiūros ir kontrolės sistemų trūkumų; primena, kad Audito Rūmų išvadose minima tai, jog EPF paramą gaunančiose šalyse daugelis nacionalinių įgaliojimus suteikiančių pareigūnų administracijos patikrų yra nepakankamai pagrįstos dokumentais ir neveiksmingos, trūksta institucijų pajėgumų, Sąjungos delegacijų ištekliai riboti, o darbuotojų kaita labai didelė; todėl ragina sustiprinti įgaliojimus suteikiančių valstybės pareigūnų administracijos institucinius pajėgumus organizuojant jai papildomus mokymus finansų srityje ir numatant tikslinį orientavimą, kad būtų galima pašalinti šiuos finansinio valdymo sistemos trūkumus;

22. pažymi, kad darbuotojų trūkumo problema ir nepakankami žmogiškieji ištekliai, kurie gali turėti neigiamos įtakos Sąjungos audito procesams, aptarti trijose paskutinėse Audito Rūmų skelbiamose EPF metinėse ataskaitose; yra itin susirūpinęs dėl šios pasikartojančios problemos;

23. pabrėžia, kad tinkamas kompetentingų darbuotojų skaičius yra būtina veiksmingo įgyvendinimo, itin kokybiškos kontrolės ir pažangos stebėjimo sąlyga teikiant Sąjungos paramą vystymuisi; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) pakankamai dėmesio skirti savo organizacijų žmogiškųjų išteklių aspektams, taip pat sąnaudų veiksmingumui, kad nebūtų sudarytos kliūtys delegacijoms atlikti tikrinimo ir kontrolės užduotis;

24. atkreipia dėmesį į Audito Rūmų išvadas, kad *EuropeAid* centrinių tarnybų įgaliojimus suteikiančių pareigūnų *ex ante* kontrolė ir Sąjungos delegacijose vykdoma *ex ante* kontrolė buvo tik iš dalies veiksminga; primena, kad *EuropeAid* vykdoma *ex ante* patikra iš esmės grindžiama išorės priežiūros pareigūnų sertifikatais arba išorės auditu ir išlaidų tikrinimu; apgailestauja, jog dėl ataskaitose dažnai pasitaikančių klaidų Audito Rūmai nustatė, kad šiomis ataskaitomis remiantis suteikiamas patikinimo pareiškimas yra ribotas; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija nustatė privalomas standartines sąlygas auditoriams, kad būtų išspręstas šis klausimas;

25. su pasitenkinimu atkreipia dėmesį, kad nustatyta, jog centrinių *EuropeAid* sistemų ir Sąjungos delegacijų kontrolės aplinka buvo veiksminga; yra susirūpinęs dėl to, kad kartojasi Sąjungos delegacijų stebėsenos ir priežiūros sistemų trūkumai, pvz., trūksta patvirtinamųjų dokumentų arba jų yra nepakankamai, įgyvendinimo organizacijos taiko netinkamas viešųjų pirkimų procedūras; atkreipia dėmesį, kad užbaigtas ir imtas platinti Finansų valdymo priemonių rinkinys išorės veiksmams skiriamų ES lėšų gavėjams, kuriuo projektus įgyvendinančioms organizacijoms suteikiama daugiau žinių apie finansų valdymą ir atitiktį taisyklėms;

26. pažymi, kad Europos Komisija toliau deda pastangas siekdama patobulinti *EuropeAid* priežiūros ir kontrolės sistemas, tikisi, kad pabaigus dabartinę *EuropeAid* kontrolės sistemų peržiūrą (*EuropeAid* veiksmų planą kontrolės piramidei gerinti), ji padės pasiekti palankių rezultatų atskaitomybės, veiksmingumo ir rentabilumo požiūriu; ragina Komisiją informuoti kompetentingus Parlamento komitetus apie tai, kokių priemonių imtasi siekiant išspręsti minėtas problemas;

27. palankiai vertina 2010 m. birželio mėn. pristatytą naują delegacijų metinių ataskaitų dėl viešųjų finansų valdymo reformų paramą gaunančiose šalyse formatą ir ragina delegacijas nuosekliai taikyti šią naują sistemą;

28. teigiamai vertina Audito Rūmų išvadą, kad metinė veiklos ataskaita yra aiški ir informatyvi, visų pirma taikant kiekybinius rodiklius, ir teisingai atskleidžia projekto įgyvendinimą ir rezultatus;

29. primygtinai ragina Komisiją pateikti daugiau informacijos apie EPF įgyvendinimą nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis AKR šalyse ir užtikrinti, kad apie Sąjungos finansuojamą veiklą užsienyje būtų daugiau žinoma;

Komisijos ir EIVT įgaliojimai įgyvendinant Sąjungos paramą vystymuisi

30. pažymi, kad 2010 m. EIVT įgavo tam tikrą formą ir pradėjo savo veiklą; pakartoja savo susirūpinimą, kad iš pradžių Komisijos ir EIVT darbuotojų įgaliojimų skirstymas Sąjungos delegacijose buvo painus ir pagrįstai kritikuojamas; ragina užtikrinti didesnį Europos Sąjungos pagalbos vystymuisi veiksmingumą ir pašalinti esamą pagalbos valdymo nenuoseklumą;

31. ragina Komisiją toliau prižiūrėti šią naująją sistemą ir informuoti apie jos įgyvendinimą; atkreipia dėmesį į tai, kad klausimus, kuriuos reikėjo paaiškinti, EIVT ir Komisija aptaria Komisijos tarnybų ir EIVT darbo planuose dėl išorės santykių klausimų; prašo Komisijos pateikti atsakingiems Parlamento komitetams šį dokumentą, kai jis bus galutinai parengtas, neišspręstų Komisijos ir EIVT klausimų suvestinę ir strategiją, kaip šiuos klausimus spręsti, bei oficialų paaiškinimą dėl galimo Sąjungos delegacijų lankstumo valdant žmogiškuosius išteklius;

Parama biudžetui

32. primena, jog Audito Rūmai savo metinėje 2010 m. finansinių metų EPF ataskaitoje nustatė, kad 2010 m. paramos biudžetui mokėjimams poveikį darė dažnos kiekybiškai neįvertinamos klaidos (35 %), šis klaidų skaičius buvo toks pat kaip 2009 m., ir tai rodo, kad nuolat nustatoma labai daug paramos biudžetui mokėjimo klaidų; atkreipia dėmesį į tai, kad siekdama išspręsti šį klausimą, Komisija sustiprino savo nuostatas dėl mokymo ir sukūrė Finansų valdymo priemonių rinkinį išorės veiksmams skiriamų Sąjungos lėšų gavėjams; ragina Komisiją toliau spręsti šį klausimą ir informuoti, ar šios priemonės gerina padėtį;

33. primena, kad paramą biudžetui Komisija naudoja kaip pagalbos modelį beveik du dešimtmečius; pažymi, kad jį vis dar galima pagerinti tam tikrais aspektais, pvz., reikia gerinti patį sumanymą, didinti jo veiksmingumą ir veiksmingiau jį įgyvendinti, gerinti kontrolę ir ataskaitų teikimą;

34. pripažįsta galimus paramos biudžetui pranašumus; tačiau mano, kad jos negalima taikyti visais atvejais; mano, kad šis pagalbos modelis svarbus tik tuo atveju, jeigu juo užtikrinamas pakankamas skaidrumas, atskaitomybė ir veiksmingumas;

35. pripažįsta Komisijos pastangas ir pažangą siekiant apibrėžčiau ir struktūriškiau vertinti tinkamumą gauti paramą biudžetui, pvz., įgyvendinant persvarstytą viešųjų finansų valdymo pažangos stebėsenos sistemą arba gaires dėl nestabilioms valstybėms skiriamos paramos biudžetui ir pan.;

36. ragina Komisiją sutelkti dėmesį į programų veiksmingumą tikrinant rezultatus ir lyginant juos su rodikliais, skelbti sąlygiškumo ir veiklos rodiklius šalies strateginiuose dokumentuose ir užtikrinti, kad delegacijų ataskaitose struktūriškai ir apibrėžtai būtų atspindėta pažanga viešųjų finansų valdymo srityje aiškiai nurodant kriterijus, pagal kuriuos ši pažanga vertinama, taip pat pasiekti rezultatai ir priežastys, kodėl reformos programa nebuvo įgyvendinta pagal planą;

37. pritaria Audito Rūmų išvadai, kad anksčiau buvęs didelis kiekybiškai neįvertinamų klaidų skaičius, susijęs su pažangos viešųjų finansų valdymo srityje stebėsena, gerokai sumažėjo 2010 m. birželio mėn. pradėjus taikyti persvarstytą viešųjų finansų valdymo pažangos stebėsenos ir ataskaitų teikimo sistemą; ragina Komisiją toliau siekti ilgalaikių rezultatų mažinant kiekybiškai neįvertinamų klaidų skaičių;

38. atkreipia dėmesį į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „Požiūris į ES paramą trečiųjų šalių biudžetui ateityje“ (COM(2011) 638), kuriame nurodyta, kad Komisija nustatys naują tinkamumo kriterijų, susijusį su „biudžeto skaidrumu ir priežiūra“;

39. primena, kad remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1905/2006 25 straipsnio 1 dalies b punktu ([1]), parama biudžetui gali būti suteikiama tik tuo atveju, jeigu šalis partnerė viešąsias išlaidas tvarko pakankamai skaidriai, patikimai ir veiksmingai; šiomis aplinkybėmis reiškia susirūpinimą rizika, kurią kelia dinamiškas Komisijos tinkamumo kriterijų aiškinimas; ragina Komisiją toliau dėti

([1]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1905/2006, nustatantis vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę (OL L 378, 2006 12 27, p. 41).

pastangas siekiant pagrįsti savo sprendimus dėl paramos biudžetui tinkamumo ir užtikrinti, kad visuose finansavimo susitarimuose būtų pateikti tikslūs ir aiškūs argumentai atitikties mokėjimo sąlygoms įvertinti; ragina Komisiją pagrįsčiau ir skaidriau nustatyti sumą, kuri būtų skiriama atskiroms paramos biudžetui programoms;

40. pabrėžia dvejopą tarpusavio atskaitomybę už paramą biudžetui: valstybės donorės ir šalies partnerės bei šalies partnerės ir šios šalies piliečių; todėl pabrėžia bendrus Sąjungos mokesčių mokėtojų ir šalių partnerių interesus dėl skaidrių ir teisingų auditų ir nuolatinį didesnės paramos, skirtos šalių partnerių kontrolės pajėgumams vystyti, poreikį;

41. primena, kad viešųjų finansų valdymas yra vienas iš kriterijų paramai biudžetui teikti šiuo metu 102 paramą gaunančiose šalyse ([1]); ragina Komisiją informuoti biudžeto įvykdymą tvirtinančią instituciją apie priežastis, kodėl Komisijos tinklavietėje paskelbtos tik 28 viešųjų išlaidų ir finansinės atskaitomybės ataskaitos ([2]);

42. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti viešą registrą, kuriame būtų skaidriai nurodyti paramos biudžetui susitarimai, procedūros ir vystymosi rodikliai ([3]);

43. prašo Komisijos reguliariai teikti ataskaitas dėl Sąjungos paramos biudžetui tikslų įgyvendinimo ir konkrečių problemų, su kuriomis susidūrė konkrečios paramą gavusios valstybės; ragina Komisiją užtikrinti, kad parama biudžetui būtų sumažinta arba panaikinta, jeigu nepasiekiami aiškūs tikslai;

44. mano, kad 2010 m. paskelbta žalioji knyga ([4]) teigiamai prisidėjo ieškant sprendimo, kaip biudžeto paramą paversti veiksmingesne ir efektyvesne skurdo mažinimo priemone;

45. dar kartą ragina Komisiją padėti šalims partnerėms kurti parlamentinės kontrolės ir audito pajėgumus, didinti skaidrumą ir užtikrinti viešą prieigą prie informacijos, ypač tais atvejais, kai šalims padedama teikiant paramą biudžetui, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1905/2006 25 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų; ragina Komisiją nuolat atsiskaityti už tai, kokia pasiekta pažanga;

Specialioji Audito Rūmų ataskaita Nr. 11/2010 „Komisijos bendros paramos biudžetui valdymas AKR, Lotynų Amerikos ir Azijos šalyse“

46. teigiamai vertina Audito Rūmų audito išvadas ir jose pateiktas naudingas rekomendacijas;

47. mano, kad bendra parama biudžetui (BPB) yra labai vertinga pagalbos teikimo priemonė, jeigu ji naudojama tinkamai, nes ji gali padidinti paramą gaunančių valstybių vyriausybių savarankiškumą ir atsakomybę ir padidinti poreikį, kad parlamentai vykdytų atidesnę priežiūrą ir kad paramą gaunančiose valstybėse aktyviau veiktų pilietinė visuomenė, ir plėtoti tvirto Sąjungos ir paramą gaunančių valstybių politinio dialogo pagrindus ir jo poreikį;

48. labai nerimauja dėl Audito Rūmų išvados, kad Komisija netinkamai valdo pagrindinius rizikos veiksnius, kurie daro poveikį veiksmingam BPB naudojimui dvidešimt metų po to, kai ji pirmą kartą pradėjo teikti pagalbą pagal šią priemonę; ragina Komisiją vadovautis Audito Rūmų rekomendacijomis siekiant gerinti rizikos valdymą tinkamai įvertinant su patika susijusią ir vystymosi riziką, visų pirma geriau naudoti jau turimą informaciją;

([1]) Atsakymas į 2012 m. sausio 12 d. klausyme Komisijos nariui A. Piebalgsui pateiktą klausimą raštu Nr. 23 dėl 2010 m. EPF biudžeto įvykdymo patvirtinimo.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic–support/public–finance/pefa_assesments_en.htm.
([3]) Kaip nurodyta Europos Parlamento rezoliucijos dėl būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams 52 dalyje (2011 m. liepos 5 d. priimti tekstai, P7_TA(2011)0317).
([4]) 2010 m. spalio 19 d. Komisijos žalioji knyga „ES paramos trečiųjų šalių biudžetams ateitis“ (COM(2010) 586).

49. pritaria Komisijos nuomonei, kad kai kuriais atvejais dinamiškas BPB finansavimo aiškinimas gali daryti įtaką politikai, kai parama biudžetui skiriama valstybėms, kurios viešuosius finansus valdo su trūkumais, bet kurios pasiryžusios vykdyti reformas ir siekti jų įgyvendinimo pažangos; tačiau labai nerimauja dėl to, kad 12 AKR valstybių, kurių padėtis nėra nestabili ir kurioms šalies strategijų įgyvendinimo dokumentuose dėl dešimtojo EPF planuojama skirti BPB, ir penkios Lotynų Amerikos šalys, kuriose įgyvendinamos BPB programos, pagal organizacijos „Transparency International" 2009 m. korupcijos suvokimo indeksą priskirtos nevaldomos korupcijos šalims, t. y. skalėje nuo dešimties (kai 10 reiškia, kad korupcijos beveik nėra) iki nulio (labai korumpuota) jos gavo mažiau negu tris balus; ragina Komisiją sukurti tinkamus, griežtus ir skaidrius stebėsenos metodus ir prieš dalyvaujant BPB projektuose užtikrinti, kad Sąjungos delegacijose būtų pakankamai tinkamų darbuotojų paramą gaunančiose valstybėse narėse su tokia didele su patika susijusia rizika; šiomis sąlygomis ragina EIVT visiškai atlikti savo politinį vaidmenį ir aktyviai dalyvauti nustatant paramą gaunančių valstybių politinius tikslus kovoje su korupcija ir užtikrinant pažangą siekiant šių tikslų;

50. nerimauja dėl Audito Rūmų išvadų, kad skiriama nepakankamai dėmesio poreikiui stiprinti paramą gaunančių valstybių priežiūros institucijas, pvz., parlamentinę ir pilietinės visuomenės organizacijų priežiūrą, nes parlamentinės priežiūros gerinimas ir aktyvesnis pilietines visuomenės organizacijų dalyvavimas yra būtinas norint stiprinti BPB tikslų įgyvendinimo gebėjimus; ragina Komisiją daugiau investuoti į paramą gaunančių valstybių institucijų veiklos gerinimą, teisinės valstybės principo, geros valdysenos ir demokratijos įgyvendinimą;

51. ragina Komisiją nustatyti tokius savo BPB programų tikslus, kuriais būtų atsižvelgiama į konkrečias valstybių partnerių aplinkybes, atsižvelgiant į tai, kad apskritai BPB programomis siekiama remti šalies nacionalinės vystymosi strategijos įgyvendinimą;

52. ragina Komisiją ir valstybes nares:

— kartu rodyti ryžtą visiškai ir aktyviai atlikti politinį vaidmenį vykdant dialogą su paramą gaunančiomis valstybėmis, nes šis vaidmuo labai svarbus sėkmingam BPB projektų įgyvendinimui, visų pirma dėl to, kad jis gali daryti didžiulį poveikį bendrai Sąjungos politikai, kurią vykdo visos valstybės narės,

— geriau koordinuoti procedūrų taikymą,

— didinti savo įsipareigojimą siekti BPB tikslų,

— vengti siųsti prieštaringus ženklus paramą gaunančioms valstybėms narėms, netgi jeigu tai joms ir Komisijai atrodys taip pat sudėtinga, kaip patenkinti pagrįstus BPB gaunančioms valstybėms taikomus reikalavimus, susijusius su geru valdymu ir teisinės valstybės principu;

53. nerimauja dėl Audito Rūmų išvadų, kad keturių BPB programų sumanymo ir įgyvendinimo sudedamosiomis dalimis (t. y. finansavimas, pagalba siekiant didinti gebėjimus, sąlygos ir dialogas) neužtikrinama, kad bus gautas optimalus jų galimas poveikis; ragina Komisiją vadovautis Audito Rūmų rekomendacijomis nustatant, kokios sumos bus skiriamos atskiroms BPB programoms įgyvendinti jas labiau remiant ir skaidriau įgyvendinant, jos gebėjimų stiprinimą telkiant į svarbiausius poreikius, gerinant jų veiklos sąlygų valdymą, susijusį su bendromis tinkamumo kriterijų sąlygomis ir konkrečiomis paramos išmokėjimo sąlygomis, ir daugiau dėmesio skiriant dialogui;

54. ragina Komisiją nuosekliau vesti derybas su BPB gaunančiomis valstybėmis dėl visų BPB aspektų, ir ragina Komisiją plėsti Sąjungos delegacijų narių patirtį siekiant stiprinti šį dialogą; ragina Komisiją užtikrinti, kad Sąjungos delegacijos nariai, įgyvendinantys BPB, galėtų tinkamai naudotis žmogiškaisiais ištekliais ir informacija;

55. ragina Komisiją geriau teikti ataskaitas dėl jos BPB programos veiksmingumo, visų pirma nustatyti tinkamą kiekybinį vertinimo metodą ir sistemingai prižiūrėti aiškių rodiklių ir išmatuojamų tikslų įgyvendinimo pažangą;

56. dar kartą ragina Komisiją parengti metinę ataskaitą dėl paramos biudžetui naudojimo siekiant geriau nustatyti esamų paramos biudžetui programų pranašumus ir trūkumus;

57. primygtinai ragina Komisiją ir kitus paramos teikėjus bendradarbiauti siekiant atlikti bendrą reguliarų vertinimą ir įvertinti BPB programomis teikiamos pagalbos veiksmingumą siekiant mažinti skurdą;

Vystymosi prioritetai ir didesnį poveikį darantis vystomasis bendradarbiavimas

58. pabrėžia, kad geras valdymas, demokratija, žmogaus teisių paisymas ir skurdo mažinimas turėtų būti įtraukti į šalių, kuriose skirstoma EPF parama, įgyvendinimo organizacijų tikslus;

59. primena apie 2011 m. Arabų pavasario įvykius ir tai, kad teikiant paramą vystymuisi labai svarbu sutelkti dėmesį į demokratinius principus ir demokratijos kūrimo skatinimą;

60. pakartoja savo įsipareigojimą laikytis pagalbos veiksmingumo principų, grindžiamų tikra partneryste, kaip apibrėžta EBPO Paryžiaus deklaracijoje ir Akros veiksmų darbotvarkėje;

61. su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į tai, kad 2011 m. spalio 13 d. priimtas Komisijos komunikatas „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011) 637), kuriuo nustatoma nenutrūkstama parama skatinant socialinę įtrauktį ir žmogaus socialinę raidą; primygtinai ragina, kad bent 20 % Sąjungos paramos lėšų būtų skiriama pagalbai pagrindiniam ir viduriniam lavinimui ir pagrindinių sveikatos apsaugos paslaugų teikimui; primygtinai ragina Komisiją labiau pabrėžti motinų sveikatą, nes šio Tūkstantmečio vystymosi tikslo (TVT) įgyvendinimo pažanga nuvilia;

62. dar kartą ragina Komisiją teikti pirmenybę paramai, skirtai sveikatos apsaugos sistemoms stiprinti, ir visų pirma dėmesį skirti vargingiausiai gyvenantiems žmonėms, mokymo kokybei gerinti ir padėti nustatyti politikos strategiją, kuria remiantis pirmenybė būtų teikiama vargingai gyvenantiems žmonėms ir būtų skiriamas dėmesys lyčių lygybei; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti didesnį Sąjungos finansuojamos veiklos užjūrio teritorijose matomumą;

63. palankiai vertina tai, kad parama vystymuisi daugelyje neturtingiausių pasaulio šalių jau nebėra pagrindinis pajamų šaltinis; pabrėžia, kad siekiant užtikrinti pagalbos veiksmingumą reikia, kad neturtingos šalys galėtų sutelkti vidaus įplaukas, ir apgailestauja, kad neteisėtas kapitalo nutekėjimas iš besivystančių šalių, viršijantis kapitalo srautą į šias šalis, pvz., dėl korupcijos ir didelio masto mokesčių slėpimo, yra didelė problema, kuri kliudo mažinti skurdą ir didina priklausomybės nuo pagalbos trukmę;

64. toliau pabrėžia, kad siekiant užtikrinti ilgalaikę socialinę ir ekonominę plėtrą reikia tvarių pajamų šaltinių, ne vien tik paramos lėšų; todėl mano, kad skaidrūs ir gerai veikiantys prekybos santykiai, laikantis Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) principų, labai svarbūs besivystančioms šalims, ir ragina Komisiją, Tarybą ir AKR valstybes surasti sprendimą likusioms problemoms, susijusioms su siūlomais Europos ir AKR valstybių ekonominės partnerystės ir laisvosios prekybos susitarimais;

65. nerimauja dėl Komisijos kontrolės procedūrų, kurios taikomos Sąjungos lėšas tvarkant per tarptautines organizacijas pagal bendrus lėšų tvarkymo susitarimus; atkreipia dėmesį į tai, kad kontrolės įgyvendinimo sąlygos, jos įgyvendinimas ir tolesnės priemonės prižiūrint Sąjungos lėšų naudojimą pagal bendrą tvarkymo sistemą turi rimtų trūkumų; ragina Komisiją užtikrinti, kad visi jos partneriai jai leistų paprastai ir be biurokratinių kliūčių naudotis savo vidaus audito ataskaitomis;

66. primena, kad saugumo padėtis Afganistane itin sudėtinga, ir kad Komisijos pareigūnai nebegali laisvai keliauti, o tai labai riboja įprastų vidaus kontrolės procedūrų vykdymą;

67. pabrėžia, kad svarbu susieti pagalbą, reabilitaciją ir vystymąsi (PRV), kad būtų galima stiprinti pagalbos, atgaivinimo ir vystymosi ryšius, ir užtikrinti sklandų perėjimą nuo humanitarinės pagalbos prie paramos vystymuisi teikimo; pabrėžia, kad reikia dar daug dirbti, kad būtų galima pagerinti PRV koordinavimą, veiksmingumą, efektyvumą ir nuoseklumą;

68. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad EPF finansavimas būtų derinamas su kitomis priemonėmis (maisto priemone, temine aprūpinimo maistu saugumo programa, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone, nevalstybinių subjektų ir vietos valdžios institucijų temine programa, stabilumo priemone, kaimo vietovių mikrofinansavimo bandomuoju projektu); ragina Komisiją užtikrinti didesnį humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi nuoseklumą ir papildomumą politiniu lygmeniu ir praktikoje ir labiau pabrėžti nelaimių rizikos mažinimą ir pasirengimą nelaimėms, taip pat stiprinti pavojuje esančios visuomenės gebėjimą atsigauti po nelaimių;

69. pabrėžia, kad Sąjungai reikalingos įvairios priemonės, kuriomis būtų galima pritaikyti vystomąjį bendradarbiavimą prie įvairių aplinkybių, nes nėra vienodos ir visiems tinkamos paramos vystymuisi; ypač pabrėžia, kad reikia konkrečių priemonių ir darbo metodų padedant žlugusioms ar itin nedemokratiškoms valstybėms, pvz., Eritrėjai, kuri nepriima jos žmonėms teikiamos paramos, neatsižvelgiant į didelę maisto krizę;

70. mano, kad dabartinė didžiulė Afrikos Kyšulio maisto krizė taip pat yra tragiškas padarinys to, kad nesugebėta nuosekliai papildomai teikti tarptautinę humanitarinę pagalbą ir paramą vystymuisi, taip pat sustabdyti didelę spekuliaciją maisto produktais; atkreipia dėmesį į tai, kad, skirtingai nei gaivalinės nelaimės, maisto krizė kilo lėtai ir palaipsniui didėjo iki humanitarinės nelaimės; primena, kad, deja, sausros ir maisto trūkumas yra įsisenėjusios nuolatinės Afrikos Kyšulio problemos ir kad turi būti gerinamas vietos ūkininkų pajėgumų pakankamumas siekiant užtikrinti tvarumą;

71. pažymi, kad laikotarpio vidurio peržiūros procesas dar nebaigtas visose šalyse partnerėse ([1]), nors buvo planuota jį užbaigti 2010–2011 m.; ragina Komisiją kuo greičiau pabaigti šį procesą ir pateikti informaciją apie peržiūros proceso rezultatus savo oficialioje tinklavietėje;

Sąjungos pagalba Haičiui

72. primena žemės drebėjimą Haityje ir jo sukeltus katastrofiškus padarinius; apgailestauja dėl nepakankamo humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi koordinavimo (pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi susiejimo); mano, kad humanitarinė pagalba turėtų būti teikiama remiantis pasitraukimo strategija; mano, kad Komisija turėtų sutelkti pastangas bei finansavimą reabilitacijai ir vystymuisi;

73. apgailestauja dėl nepakankamo koordinavimo tarp Sąjungos delegacijos ir Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato (ECHO) atstovų; pritaria sustiprintam visų Sąjungos veikėjų veiklos šalyje koordinavimui; todėl primygtinai ragina Komisiją užtikrinti didesnį humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi nuoseklumą ir papildomumą politiniu lygmeniu ir praktiškai;

74. apgailestauja dėl kai kurių projektų tvarumo stokos ir pabrėžia, kad projektai iš esmės turėtų būti skirti darbo vietoms kurti ir tvariam augimui skatinti, nes tai padėtų Haičiui padidinti savo pajamas ir sumažinti priklausomybę nuo užsienio pagalbos; todėl prašo Komisijos pateikti Parlamentui projektų, įgyvendintų Haityje, sąrašą ir išsamų esamos padėties vertinimą siekiant nustatyti pasiektą tvarumo lygį;

75. atkreipia dėmesį į Sąjungos pagalbos Haityje matomumo stoką; mano, kad siekiant padidinti matomumą viešųjų ryšių dokumentuose turėtų būti nurodoma ne tik vėliava, bet ir Europos Sąjungos pavadinimas, o ne Komisijos ar ECHO generalinio direktorato pavadinimai, kurie yra daug mažiau žinomi paprastiems Haičio piliečiams;

([1]) Atsakymas į 2012 m. sausio 12 d. klausyme Komisijos nariui A. Piebalgsui pateiktą klausimą raštu Nr. 31 dėl 2010 m. EPF biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Specialioji Audito Rūmų ataskaita Nr. 12/2010 „Pagrindiniam ugdymui Užsacharios Afrikoje ir Pietų Azijoje skirta ES vystomoji pagalba“

76. teigiamai vertina šią puikią Audito Rūmų ataskaitą, kurioje pateikiama išsami Sąjungos paramos pagrindiniam ugdymui laimėjimų analizė; joje taip pat atkreipiamas dėmesys į minėtos programos trūkumus, kurie tik iš dalies atsirado dėl Komisijos veiksmų;

77. visiškai pripažįsta sunkumus, su kuriais susidūrė Komisija, įgyvendindama šią programą, kai dirbo kai kuriose susijusių regionų neturtingiausiose šalyse, ir bandė pasiekti dažnai neturtingiausius regionų gyventojus; pritaria, jog svarbus laimėjimas yra tai, kad 45 % rodiklių įgyvendinta, o 30 % rodiklių atveju akivaizdžiai buvo daroma pažanga; norėtų paprašyti Komisijos nurodyti, ar nuo ataskaitos paskelbimo šie skaičiai dar padidėjo;

78. visiškai pritaria Audito Rūmų išvadoms ir rekomendacijoms ir atkreipė dėmesį į Komisijos atsakymus;

79. primena apie ankstesnius savo sprendimus dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo, kuriuose minima, kad didžiausia problema įgyvendinant konkrečias vystymosi programas yra kvalifikuotų Sąjungos delegacijų pareigūnų trūkumas ir Komisijos centrinių tarnybų paramos stoka; skatina Komisiją tai aptarti su kompetentingais Parlamento komitetais, kad būtų surastas ilgalaikis šios problemos sprendimas;

80. ragina Komisiją sistemingai šalinti Audito Rūmų nurodytus trūkumus; norėtų jos paprašyti informuoti apie:

a) švietimo kokybę (kuri aptarta 2010 m. vasario mėn. Komisijos paskelbtame jos tarnybų darbiniame dokumente – SEC(2010) 121): neatsižvelgiant į tai, kad, regis, kiek per vėlu (palyginti su programos pradžia), gal Komisija galėtų nurodyti, kokių kitų priemonių imamasi švietimo kokybei kontroliuoti ir gerinti?

b) Specialiojoje ataskaitoje Nr. 12/2010 paminėta keletas sukčiavimo tvarkant vyriausybės išteklius ir blogo jų tvarkymo atvejų kai kuriose valstybėse, įskaitant fiktyvaus mokytojų įdarbinimo atvejus; kokią paramą Komisija teikia minėtoms šalims, kad pašalintų tokius sukčiavimo atvejus?

c) viena iš pagrindinių priemonių, padedančių sėkmingai įgyvendinti programą, yra tinkama statistika ir esamos švietimo sistemos vertinimas; Audito Rūmai nurodo, kad daugelyje šalių tokios statistikos ir vertinimų nėra arba jie neatnaujinti; kokių priemonių Komisija ėmėsi siekdama ištaisyti šią padėtį?

d) kaip nurodė Audito Rūmai, mergaičių dalyvavimas pagrindinio ugdymo procese priklauso nuo daugybės su švietimu nesusijusių priemonių, pvz., tam tikrų sanitarinių sąlygų ir kt., nors kai kuriose šalyse šiuo atžvilgiu padaryta pažanga; kokių konkrečių priemonių ėmėsi Komisija kiekvienoje iš šių šalių, kad padidintų mergaičių dalyvavimą pagrindiniame ugdyme, ir kuriose iš šių šalių vien mergaitėms skirtų mokyklų lankymas laikomas galimu sprendimu?

Investicinė priemonė

81. primena, kad AKR ir UŠT iš dešimtojo EPF investicinei priemonei skirtos lėšos siekė 1 530 000 000 EUR; atkreipia dėmesį į tai, kad iš viso 2010 finansiniais metais iš investicinės priemonės portfelio pasirašyta operacijų už 374 230 000 EUR; primena, kad Europos investicijų bankas (EIB) tvarko investicinę priemonę, o tai yra atsinaujinanti rizikinga iš EPF finansuojama priemonė, kuria siekiama skatinti privačias investicijas, visų pirma AKR šalyse;

82. apgailestauja, kad investicinė priemonė neįtraukta į Audito Rūmų patikinimo pareiškimą arba Parlamento biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą, nors operacijas Sąjungos vardu ir rizika naudodamas EPF išteklius atliko EIB; mano, kad politiniu ir atskaitomybės požiūriu tai netinkama; pabrėžia, kad šiomis nuostatomis sumenkinami Parlamento biudžeto įvykdymo patvirtinimo įgaliojimai, pirmiausia todėl, kad EPF išteklių gauta iš viešųjų lėšų, kurios į biudžetą pateko iš Europos Sąjungos mokesčių mokėtojų;

83. pabrėžia, kad visos iš EPF finansuojamos EIB operacijos turi visiškai atitikti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208 straipsnį, kuriame nustatyta, kad svarbiausias Sąjungos paramos vystymuisi tikslas yra mažinti skurdą ir jį panaikinti; mano, kad tik į neturtinguosius orientuota vystymosi politika gali būti veiksminga ir tvari;

84. mano, kad ekonomikos augimo politika negali būti sėkmingai įgyvendinama neskatinant taikyti socialinių ir aplinkosaugos standartų ir neįgyvendinant socialinės apsaugos mechanizmų;

85. ragina EIB finansavimo projektus labiau tiesiogiai susieti su skurdo mažinimu ir TVT, žmogaus teisių, įmonių socialinės atsakomybės, tinkamo darbo ir aplinkosaugos principų, demokratijos, gero valdymo įgyvendinimu ir įmonių steigimu, įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1080/2011/ES ([1]);

86. ragina EIB įgyvendinant savo projektų ciklą kruopščiai tikrinti socialinius aspektus (įskaitant pagarbą žmogaus teisėms) atliekant ex ante analizę ir visų pirma stebint projektų įgyvendinimą ir užbaigimą; ragina apibrėžti veiklos rodiklius, leidžiančius geriau stebėti EIB operacijų pridėtinę vertę ir poveikį ir skatinti tinkamą darbuotojų patirtį siekiant tvaraus vystymosi, žmogaus teisių ir socialinės bei lyčių lygybės įgyvendinimo;

87. atkreipia dėmesį į tai, kad nepriklausomas EIB investicinės priemonės ir EIB nuosavų išteklių naudojimo AKR valstybėse laikotarpio vidurio vertinimas rodo, jog EIB pastangų stebėti projektų įgyvendinimą, užtikrinti atstovų buvimą vietoje ir tolesnę veiklą įgyvendinant aplinkosaugos ir socialinius aspektus vis dar nepakanka; ragina EIB tobulinti savo stebėsenos mechanizmus;

88. su pasitenkinimu atkreipia dėmesį į tai, kad 2010 m. EIB metinėje ataskaitoje dėl investicinės priemonės padaryta pažanga, nes dėmesys sutelktas į rezultatus; tačiau mano, kad metines ataskaitas dar galima gerokai patobulinti ir jose pateikti išsamią, svarbią ir objektyvią informaciją, susijusią su rezultatais, nustatytais ir pasiektais tikslais ir galimų nukrypimų priežastimis, taip pat su atliktais vertinimais ir vertinimo rezultatų santrauka, įskaitant trūkumus ir klausimus, į kuriuos reikia atkreipti dėmesį; teigiamai vertina EIB norą bendradarbiauti atliekant parengiamuosius darbus rengiant šį sprendimą dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo;

89. primena, kad 14 % investicinės priemonės lėšų (390 000 000 EUR) nukreipiama per Europos Sąjungos dvišales vystymo finansų institucijas arba bendras įmones;

90. apgailestauja dėl skaidrumo stokos kalbant apie galutinius paramos iš investicinės priemonės gavėjus; ragina EIB kruopščiai ir uoliai tikrinti, ar vyko tinkamos viešosios konsultacijos vietos mastu dėl projektų, kuriems taikoma Sąjungos garantija, su plėtra susijusių aspektų prieš patvirtinant šiuos projektus, įskaitant finansinių tarpininkų veiklą naudojant EIB suteiktą paskolą šiems projektų aspektams; mano, kad teikdamas paskolas besivystančioms šalims EIB turėtų tai daryti griežtai laikydamasis standartizuotų procedūrų, atsižvelgdamas į pažangiausią tarptautinę kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu patirtį;

([1]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1080/2011/ES, kuriuo Europos investicijų bankui suteikiama ES garantija paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Sąjungoje, nuostoliams atlyginti (OL L 280, 2011 10 27, p. 1).

91. atkreipia dėmesį į nevyriausybinės organizacijos ataskaitas apie įtariamus atvejus, kai EIB lėšos įplaukė į įmonių, kurių vadovų veikla tiriama arba jie apkaltinti korupcija ir pinigų plovimu, sąskaitas; ragina EIB išsiaiškinti tokių atvejų esmę;

92. pabrėžia, jog EIB užtikrina, kad EIB ir Komisijos finansuojami projektai vienas kitą papildytų tariantis su Komisija labai ankstyvu etapu, prieš EIB pradedant kruopščiai vertinti projektus; primena, kad Komisija yra balso teisės neturinti Investicinės priemonės komiteto narė ir teikia savo nuomonę dėl kiekvieno konkretaus pasiūlymo;

93. ragina Komisiją toliau atidžiai stebėti ir kontroliuoti investicinės priemonės įgyvendinimą, ir nuolat informuoti Parlamento biudžeto kontrolės komitetą apie savo išvadas;

94. primena, kad trišaliame Komisijos, EIB ir Audito Rūmų susitarime apibrėžiamas Audito Rūmų vaidmuo kontroliuojant EIB valdomus EPF; ragina Audito Rūmus pateikti specialią ataskaitą dėl EIB valdomų EPF veiksmingumo ir efektyvumo mažinant skurdą;

95. pažymi, kad EIB savo darbuotojams moka kintamo dydžio kasmetines premijas; ragina EIB kasmet savo tinklavietėje skelbti išsamią informaciją apie tai, kokio dydžio metines premijas gavo jo valdytojai, įskaitant visus Direktorių valdybos, Valdymo komiteto ir Audito komiteto narius;

96. taip pat pažymi, kad dabartinę EIB direktorių valdybą sudaro septynios moterys ir devyniolika vyrų; ragina valstybes nares į šiuo metu esančias dvi laisvas vietas pasiūlyti moteris kandidates siekiant geriau subalansuoto atstovavimo valdyboje.